

Su schwätze mir

En Kendliche Erkenntnis!

■ Von Katharina Schaaf

Weltwäit schwätzt jung on ahl vom Mars –
mer get säin Mainung kond
on fräächt, ob sich dä ganze Spaß
häi fier die Menschhait lohnt?

Die Mondlandung wor säinerzäit –
en Sensation, gewess.

Trotz allem es dä Mond, ihr Läit,
gebliwwe, wat ä es.

En Fels' met Phase „voll“, „neu“, „ab“
ä naachts am Himmel stieht
on wirkt grad, wie me'm Zauberstab
off onser zart Gemieht.

Bäi Vollmond schläft dä Mensch net good
läit stonnelang hellwach,
es morjensfreh net ausgeroht,
fehlt allgemain sich schwach.

Dä Neumond nennt mer och „Junglicht“
es recht geheimnisvoll. –

Dat Liss met säinem Schwergewicht
fend' dä abnehmende Mond – doll.

Do meld' sich awer flodd dä klain:

Wat soll dä Mars, dä Mond?

Do owe get et doch nur Stain'

häi – leewe mir gesond!

Katharina Schaaf
Jan. 2004